

Sulcorebutia menesesii var kamiensis Brederoo & Donald (slot)

A.J. BREDEROO en J.D. DONALD

Het is aantrekkelijk om voor te stellen *S. breviflora* samen te voegen met de andere geelbloeiende *Sulcorebutia*'s die ten noorden en ten westen van de stad Cochabamba voorkomen. De zaden van beide groepen, evenals hun bloemmorfolgie, vertonen veel overeenkomst. Toch moet hier enige voorzichtigheid worden betracht bij een zo ingewikkeld en klein geslacht als *Sulcorebutia*.

De geelbloeiende *Sulcorebutia*'s uit dit gebied hebben bovendien een aantal eigenschappen gemeen met de meest noordelijke groep van het geslacht *Weingartia* Werd., met als type *W. neocumingii* Backbg. (Dit roept natuurlijk de vraag op of deze *W. neocumingii*-groep echte *Weingartia*'s omvat of dat de soorten tot de *Sulcorebutia*'s moeten worden gerekend)

Bij de Hacienda Choro groeit een andere interessante plant, door Cardenas beschreven als *Rebutia glomeriseta* en door Ritter ondergebracht in het geslacht *Sulcorebutia*. Deze plant verenigt in zich een aantal kenmerken van de geslachten *Rebutia*, *Weingartia* en *Sulcorebutia*. Ze schijnt niet nauw verwant te zijn met haar buur *S. menesesii*, maar eerder een geïsoleerd taxon. De plant is ook niet opnieuw verzameld na de ontdekking in 1949 door E. Rocha. Naar het zich laat aanzien zou ze best in het geslacht *Weingartia* geplaatst kunnen worden, meer specifiek in de *W. neocumingii*-groep, want de zaden en de bloemen komen hiermee opmerkelijk goed overeen. Verdere studie is vereist aan de hand van materiaal van de vindplaats. Het kon eerder een geval zijn van convergentie dan van strenge fylogenie.

S. muschii en *S. menesesii* var. *kamiensis* zijn zeer nauw verwant en vertegenwoordigen waarschijnlijk slechts hoger voorkomende vormen van dezelfde soort. De drie taxa zijn gemakkelijk van elkaar te onderscheiden. De var. *menesesii* is gekenmerkt door haar afgeplatte habitus en sterk teruggebogen donkerbruine dorens, die de plant bedekken. De twee andere taxa hebben afstaande, krachtige dorens en zijn bolvormig tot kortcylindrisch van habitus.

Sulcorebutia
muschii
R 607

Foto J. Donald

S. menesesii var. *muschii* heeft de sterkste dorsen en maakt veel zijspruiten, in tegenstelling tot *S. menesesii* var. *kamiensis*, die minder spruit. De bloemkleur van de soort wordt donkerder van *muschii* naar *kamiensis*, de laatste vertoont zelfs diep orangerode tot rode bloemen.

Tussen de al relatief grote zaden van deze groep zijn de zaden van de var. *kamiensis* het grootst. Voor de volledigheid volgt hier nog een overzicht van de synoniemie, waarbij tevens twee combinaties zijn doorgevoerd.

Sulcorebutia menesesii (Card.) Buin. & Don.

Sukkulentenkunde 7/8, p. 96, maart 1963.

Bas.: ***Rebutia menesesii*** Cardenas.

Cact. & Succ. J. Amer. 33:4; 115, augustus 1961.

Sulcorebutia menesesii var. ***muschii*** (Vasq.) Don. nov. comb.

Bas. ***Sulcorebutia muschii*** Vasq.

Succulenta 53 (3): 43, maart 1974.

Sulcorebutia menesesii var. ***kamiensis*** Bred. & Don. var. nov..

Type: Lau 974, gedeponereerd in het herbarium van Kew.

Sulcorebutia kruegeri (Card.) Ritt.

Nat. Cact. & Succ. J. 16: 4; 79, december 1961.

Bas. ***Aylosteria kruegeri*** Card.

Cactus 13:57;257, december 1957.

Sulcorebutia kruegeri var. ***hoffmanniana*** (Backbg.) Don. nov. comb.

Bas. ***Lobivia hoffmanniana*** Backbg.

Die Cactaceae III, p. 1434, 1959.

Sulcorebutia hoffmanniana (Backbg.) Backbg.

Kakteenlexikon, p. 415, 1966.

Plant description

Body: Globular to subcylindric, becoming caespitose with age, upto 70 mm in diameter and 60 mm in height for individual heads. The epidermis is usually a dull green to bronzed mauve but in cultivation lighter green cultivars can be seen. The plant develops a thickened divided taproot system. **Ribs:** The 18-24 ribs are slightly spiralled and resolved into large ellipsoidal tubercles upto 12 mm long by 8 mm wide and 5 mm high at maturity. **Areoles:** These are set on the upper ridge of the tubercle and are upto 8 mm long and 1,8-3 mm wide at their apex narrowing to almost a point at their base and are set in a groove that extends from the furrow that runs from the two upper adjacent

tubercles to the two lower adjacent tubercles; white or cream to light brown felted and 5-8 mm apart. **Spines:** Only radials are present, porrect, subulate, in 8-10 lateral pairs, upto 40 mm long for the uppermost and only 5 mm long for the lowest pair; golden brown or white to yellow tipped brown in colour, or wholly white. Some clones have considerable shorter spines. All the spines are flexible. **Bud:** Arises from lower areoles, conical in shape and brown scaled. **Flower:** Upto 35 mm long by 35 mm wide at anthesis but often smaller 28 mm long by 24 mm wide, funnel-form with spatulate perianth segments, usually orange or yellow in colour with darker orange margins and tips; lighter, more yellow flowers have been observed as well as deep orange-red to red on different clones. Pericarp 4 mm by 4,5 mm wide, brown with round pointed scales with fine white hairs in the scale axils; receptacle 11 to 15 mm long, 12 mm wide at corolla, 4 mm wide at base, covered by oval spatulate scales 2,5 to 14 mm long, 2,5 to 5 mm wide, brownish in colour; outer perianth segments spatulate with a minute tip-tooth, ca. 17 mm long, 5 mm wide usually orange-yellow, rarely pale yellow or deep orange-red: inner perianth segments similar, 16 mm long and 4,5 mm wide or less (3 mm); style white, 9 mm long and 0,7 mm thick, with 6-lobed stigma, lobes 4,5 mm long and pale yellow to white; filaments arranged in 6 wreaths, the lowest 5 mm long, the upper 3 mm long with yellow anthers 0,8 mm long: nectary an open chamber at the base of the receptacle not occluded by the emergent style. **Fruit:** Flattened globose berry upto 7 mm in diameter, orange-brown in colour with small brown triangular scales with minute fine white hairs hidden in the scale axils, often curly. **Seed:** Cap-shaped with a verrucose testa, dull or matt brown-black with an ochre coloured arillus coat; hilum egg-shaped, light ochre in colour, somewhat depressed. The funiculus development belongs to the 'kruegeri/mentosa' group of the Brederoo Classification of Sulcorebutia seeds.

Literatuur:

FRITZ G: Notities betreffende de verwantschap van *Sulcorebutia arenacea* (Card.)Ritt. (in drie delen) *Cactus* (Belg.) I, 14 (1) 8-11 jan. 1982. - II, 14 (3) 33-37, mei 1982 - III, 14 (5) 65-70, september 1982.

OESER R: *Sulcorebutia breviflora* - viele Namen, eine Art? *ZAG, Echinopseen Informationsbrief* 1984 p. 10-12.

Gilles Steltmanstraat 38, 1067 NP Amsterdam

29, George V. Avenue, Worthing, West Sussex, BN 11 5 SE, Engeland

Dit artikel werd in ***Succulenta*** 65:10 1986 (bldz. 207-209) gepubliceerd.

Overgenomen met de toelating van de schrijver en de uitgever.